

Ewa Szary

"Słowo się zwolna w brzmieniu
przeistacza", czyli o autotematycznej
twórczości Juliana Tuwima", Jadwiga
Sawicka, "Przegląd Humanistyczny"
R.XV (1971) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 14/42, 150

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/I/ SAWICKA Jadwiga: "Słowo się zwolna w brzmieniu przej-
stacza", czyli o autotematycznej twórczości Juliana Tuwima.
"Przegląd Humanistyczny" R. XV:1971 nr 4 s. 41-67.

Praca dotyczy tych tekstów poetyckich Tuwima, w których znajdują się zmetaforyzowane informacje o "sprawach poetyckiego tworzenia". Wykorzystuje w analizie stworzone przez P. Guirauda terminy badawcze pola semantycznego i pola stylistycznego określonych "słów kluczy" określonego poety. Celem pracy jest ustalenie repertuaru funkcji, jakie pełnią w autotematycznej twórczości poetyckiej Tuwima "słowa-pojęcia", takie jak: "poeta", "poezja", "tworzenie poetyckie". Z tych trzech kategorii słownych pole stylistyczne "tworzenia" uznała autorka za szczególnie istotne dla odkrycia i zrozumienia światopoglądu twórczego poety. Praca twórcza Tuwima ogniskowała się - zdaniem autorki - wokół "słowa - rzeczy", "słowa - kreatora" i "słowa stworzonego", a co za tym idzie, pełniła funkcje magiczne, mistyczne i warsztatowe.

BP/42

E.Sz.

/I/ LUBAS Regina: Wiersz "Helionu" na tle polskiej tradycji wiersyfikacyjnej. "Rocznik Naukowo-Dydaktyczny. Z.36. Prace Historycznoliterackie. V". Kraków 1971 s. 109-134.

Praca poświęcona analizie wiersyfikacji w utworach poetów skupionych wokół krakowskiej grupy "Helion" /1920-1926/, zajmuje się: 1/ szczegółowym omówieniem kolejnych elementów systemu wiersyfikacyjnego; 2/ nawiązaniami do tradycji wiersza romantycznego i młodopolskiego; 3/ praktyką wiersyfikacyjną poetów "Helionu" w konfrontacji z dokonaniem awangardy, futurystów i skamandrytów. Omawiane zagadnienia ilustrowane są licznymi tabelami.

BP/42

I.J.